
Minden, ami múlik, a felnőttnek tapasztalat,
aki rogyant álmokból tapaszt falat,
túl békülékeny, hogy áthágjon rajta.
Megalkuszik! Ő is így akarta!?

Álhatalmak versenye aggaszt tán?
A küszöbig kitántorgó aggastyán
nézi a napot. A lemenőt.
Az ígéret útjára gyűjtene erőt.

Pálffy Tamás Szabolcs

Márta marad

Szeptember elején tette rám a kezét,
tenyerében olaj volt: fahéj, narancsillat.
Nem tudtam a nevét, lopva néztem szemét,
titokzatos egy Nő, gondoltam magamban.

Párduc testét látva bennem Tigris ébredt,
fogainak gyöngye vakítóan hatott,
olívaszín bőre, mélyfekete haja,
masszázs művészete szavak nélkül hagyott.

Októberben tudtam: Ő fekete mágus!
Novemberben végre leírtam: Szeretlek!
Szívemben sokkoló félelem lüktetett.

Márta harmat húsa agyam forrósítja,
decemberi hóban lobbantja a testem,
vadász-ösztönöm most öröm özönöm.

2019. február 2.
